

ABN AMRO, 1990-HEDEN



De fusie, 1990-1991

Op 22 september 1991 fuseerden de twee grootste algemene banken van Nederland, de Algemene Bank Nederland (ABN) en de Amsterdam-Rotterdam Bank (Amro). Als ABN AMRO gingen zij samen verder. Krachtenbundeling en internationale schaalvergroting van het bedrijfsleven vormden de belangrijkste motieven.



Uitbreidingen nationaal en internationaal, 1990-2007

In september 1990 werden de activiteiten op het gebied van consumptieve kredieten via intermediairs van de dochters Finata, IDM en Mahuko ondergebracht in een nieuwe dochter Interbank (2007 verkocht). Een andere samenvoeging betrof twee private bankingdochteren in 1991 tot Nachenius Tjeenk & Co. (2005 verkocht). Twee jaar later fuseerden twee andere dochterbedrijven Bank Mees & Hope en Pierson, Heldring & Pierson tot MeesPierson. Doordat deze dochter op de Nederlandse markt vooral ABN AMRO beconcurrerde, werd MeesPierson in maart 1997 verkocht aan Fortis.

Nog vóór het ontstaan van ABN AMRO vormde de Verenigde Staten al een belangrijke markt voor de bank, met de overname van LaSalle door de ABN in 1979. Dit nam enkel in belang toe dankzij diverse overnames, zoals Talman Home Federal Savings & Loan Association (1991), Standard Federal Bancorporation (1997) en Michigan National Bank (2001). Als bekroning van de vooraanstaande positie van ABN AMRO in de VS kreeg het in 1997 een notering aan de New York Stock Exchange.

In de groeiemarkt Brazilië nam ABN AMRO in 1998 Banco Real over, in grootte de vierde bank van het land.

De activiteiten van de ABN AMRO-dochter Hollandsche Bank-Unie in Zuid-Amerika werden samengevoegd met die van Banco Real onder de naam Banco ABN AMRO Real. In de jaren hierna volgden nog meer Braziliaanse overnames en werd het land de derde thuismarkt na Nederland en de Verenigde Staten.

In Europa vonden ook meerdere overnames plaats, zoals het Londense effectenhuis Hoare Govett (1992), de Zweedse investment bank Alfred Berg (1995) en de eeuwenoude Duitse private bank Delbrück & Co. (2002), die werd samengevoegd met BethmannMaffei, een overname uit 2004. In Frankrijk werden Banque Odier Bungere Courvoisier, Banque Demachy en Banque du Phénix overgenomen en met Banque de Neufilze, Schlumberger, Mallet omgelabeld tot Banque NSMD. Na een lang en geruchtmakend gevecht om Banca Antonveneta verwerfde ABN AMRO begin 2006 een meerderheid in deze Italiaanse bank.

Grenzen aan de groei

Een belangrijke ontstaansreden van ABN AMRO was internationale versterking en expansie. Deze werd dan ook voortvarend aangepakt, waarbij nationaal en internatio-



naal veel werd geacquireerd maar ook dochters werden afgestoten. Op de buitenwacht maakte dit niet altijd een evenwichtige indruk. Dit werd versterkt door diverse reorganisaties, waardoor de structuur van de bank meermalen grondig werd gewijzigd. Daar kwam nog bij dat men in vergelijking met de concurrentie erg hoge kosten maakte, ondanks dat de winst jaarlijks bleef toenemen. De koers van het aandeel-ABN AMRO bleef zodoende relatief laag, wat de internationale expansie van de bank steeds verder bemoeilijkte in een steeds meer internationale markt.

Fusie of overname, 2007

Een consortium bestaande uit Royal Bank of Scotland (RBS), Fortis en Banco Santander bracht in 2007 onder de gezamenlijke naam RFS Holdings een bod uit op ABN AMRO. Eerder had Barclays al een bod gedaan om te komen tot een fusie van de activiteiten van Barclays en ABN AMRO. De meerderheid van de aandeelhouders accepteerde het bod van RFS Holdings, dat op 17 oktober 2007 gestand werd gedaan.

Daarmee kwam ABN AMRO formeel in het bezit van het consortium en werd vervolgens opgesplitst door de nieuwe eigenaren: de business units Nederland, Asset Management en Private Banking zouden in handen komen van Fortis terwijl Banco Real en Antonveneta aan Santander toevielen en de zakelijke en particuliere klanten in Azië, Europa en Noord-Amerika aan RBS; hier viel LaSalle Bank buiten die in oktober 2007 aan Bank of America was verkocht.

Nationalisatie en integratie, Fortis en ABN AMRO 2008

In 2008 brak de mondiale kredietcrisis in alle hevigheid los in Nederland en België. De Belgisch-Nederlandse verzekerings- en bankengroep Fortis kwam als eerste in problemen, met name als gevolg van de financiering van de overname van ABN AMRO. Het vertrouwen van zowel financiële markten als particuliere klanten in Fortis nam snel af en de koers van het aandeel Fortis ging onderuit. Eind september 2008 vormden de kasstroomproblemen bij Fortis voor de regeringen van de Benelux-landen aanleiding om over te gaan tot een gedeeltelijke nationalisatie. Herstel van de aandelenkoers of van het consumentenvertrouwen bleven uit zodat op 3 oktober 2008 Fortis in zijn geheel werd genationaliseerd. De Nederlandse regering kocht de Nederlandse activiteiten van Fortis Bank, de verzekeringstak van Fortis en het aandeel van Fortis in

ABN AMRO voor een bedrag van EUR 16,8 miljard. Vervolgens kondigde de Nederlandse regering aan dat na de afsplitsing van alle activiteiten van ABN AMRO, de door de Nederlandse staat verworven bedrijfsonderdelen van ABN AMRO met Fortis Bank Nederland (FBN) zouden worden geïntegreerd in het nieuwe ABN AMRO.

In februari 2009 werd onder leiding van Gerrit Zalm, voormalig Nederlands minister van Financiën, een overgangsteam samengesteld om de integratie van de twee banken voor te bereiden.

Naar een nieuw ABN AMRO, 2010

Bij de toestemming van de Europese Commissie voor de overname van ABN AMRO door Fortis was in 2007 als eis gesteld dat een aantal onderdelen van de door Fortis verworven business unit Nederland van ABN AMRO – onder meer de dochterbedrijven Hollandsche Bank-Unie en IFN Finance – zouden worden afgestoten. Dit stond bekend als de 'EC Remedy', die in april 2010 resulteerde in de verkoop van deze bedrijfsonderdelen aan Deutsche Bank.



Ter bekostiging van de EC Remedy gaf de Nederlandse staat ABN AMRO medio 2009 een kapitaalinjectie van EUR 2,6 miljard. Hiermee was de weg vrij voor de volledige integratie en fusie van ABN AMRO en FBN. Deze vond plaats op 1 juli 2010. Het nieuwe ABN AMRO richt zich op de retailmarkt in Nederland en op private banking in Nederland en verschillende landen in Europa en Azië, alsook op merchant en corporate banking in Nederland en het buitenland.